

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

G. NAEFF, E. J. GRATAMA SZN., B. D. H. TELLEGEN,
MEJ. E. G. F. W. VAES, G. J. DE GLEE, W. H. MUNNICH.

FAST MEDEWERKER VOOR DE RUBRIEK MUZIEK: C. C. J. DE L'ESPINASSE.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

19e JAARGANG.
No. 32.

MAANDAG
27 AUG. 1917.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS f 4,—, BIJ VOORUITBETALING f 3,50 PER JAAR. DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER. DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 12½ CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

Inhoud.

Delftsch Studenten-Corps.

Brandstoffenvoorziening van alle ingeschrevenen wonende te Delft, Hof van Delft of Vrijenban.
De Reorganisatie van het Delftsch Studenten-Corps, door C. A. H. Mulder.
Missive Senaat eventuele reorganisatie Studentencorps.
De Reorganisatieplannen, door M. Nittel.
Rondschrijven Senaat.
De Reorganisatieplannen, door A. J. van der Steur.
Reorganisatieplannen, door J. van Achterberg.

Technische Hoogeschool.

Mededeeling inschrijving T. H.
Prijsvragen Afd. der Algemeene Wetenschappen.
Uitslag examens.

Correspondentie.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

Brandstoffenvoorziening van alle ingeschrevenen wonende te Delft, Hof van Delft of Vrijenban.

Overeenkomstig de aankondiging in het S. W. van 30 Juni 1917 en de daarop betrekking hebbende publicaties, heeft de Senaat van het D. S. C. nadere mededeelingen betreffende de brandstoffenvoorziening van alle te Delft, Hof van Delft of Vrijenban wonende ingeschrevenen per circulaire aan hen bekend gemaakt.

Zij die zulk een circulaire met aanvraagformulier nog niet hebben ontvangen, kunnen een exemplaar schriftelijk aanvragen bij den Secretaris van den Senaat, Societeit „Phoenix”, Delft.

Voorts zal op schriftelijk verzoek een exemplaar worden toegezonden aan hen, die in de cursus 1917—1918 te Delft, Hof van Delft of Vrijenban zullen wonen en ingeschreven zijn aan de Technische Hoogeschool.

Nieuw-ingeschrevenen zullen in September nog een circulaire ontvangen. Aanvragen van hen zijn thans dus overbodig.

De termijn van inzending der formulieren is voorloopig verlengd.

De in de circulaire genoemde maximumprijs voor eiken brandhout is thans verlaagd van f 6,50 tot f 5,75.

Namens den Senaat,
G. HULSHOFF, Secretaris.

De Reorganisatie van het Delftsch Studentencorps.

Waar van meerdere zijden de aandacht is gevestigd op de wenschelijkheid eener uitvoerige bespreking van dit onderwerp in het „S.W.”, neem ik de pen ter hand om eenige van mijn eigen ideeën hieromtrent onder de oogen van mede-studenten te brengen en wel in de eerste plaats naar aanleiding van het in het vorig¹⁾ „S.W.” opgenomen artikel van den heer A. J. van der Steur.

Met hem bewonder ik de durf en het doortastingsvermogen van den Senaat, en met hem deel ik de overtuiging dat de grondslag der Senaatsplannen, n.l. het streven om

¹⁾ Het artikel is geschreven voordat het „S.W.” van 7 Juli j.l. uitkwam.

het Corps over alle ingeschrevenen uit te breiden, juist is en dat waar de wil hiertoe bestaat, de weg zeker zal worden gevonden. Maar evenals de heer Van der Steur geloof ik ook, dat de wijze waarop de Senaat tracht haar doel te bereiken wel eenige fouten aankleven.

De grootste fout en misschien zelfs de eenige waartoe alle andere kunnen worden teruggebracht, ligt m. i. in het niet gelijkelijk willen berechtigen van alle Corpsleden. Dit toch dreigt in de toekomst niet alleen een reden voor een groote splitsing in 2 groepen te worden, maar zou daarenboven een punt der Corpswet zijn, waar de minst-bevoorrechte groep zich niet dan gedwongen bij zou kunnen neerleggen.

Het lijkt mij toe dat de Senaat wel is waar heeft getracht een middenweg te vinden om alle studeerenden weer te doen samenwerken, maar deze niet voldoende objectief heeft gezocht.

Waarom toch blijft de Senaat halverwege staan door wel is waar het Corps over alle ingeschrevenen te willen uitbreiden, maar bijv. gezelligheid alleen voor een deel der leden te doen behartigen?²⁾

Het is juist deze onbillijkheid tegenover de andere categorie, die noodzakelijk maakt, dat deze geen zitting in den Senaat kan nemen: immers, luidt het Senaatsbetoog, hiervoor is noodig dat men alle geledingen van het te besturen lichaam kent.

Het eerste punt van ongelijkstelling brengt dus noodzakelijk deze tweede onbillijkheid met zich mee. Men zal deze toch niet willen verschoonen door te zeggen dat de bevoorrechte categorie toch ook f 10,— meer contributie zal betalen; dit op zichzelf is in mijn oogen reeds verkeerd: *Alle corpsleden moeten als zoodanig wettelijk gelijkelijk worden berechtigd, wil het corps een werkelijk duurzame band vormen.*

Het spreekt van zelf, dat niet alle leden evenveel profijt van hun rechten zullen kunnen en willen trekken, maar dit mag geen reden voor wettelijke splitsing in categorieën zijn.

Wat de groentijd betreft, ben ik het met den Senaat eens dat deze aan het corps zal moeten blijven:

1e. omdat kennismaking der leden een corpsbelang en geen belang speciaal en alleen der societeit is;

2e. om de practische reden dat men dan om lid te worden eener gezelligheidsvereniging, die alleen ontgroende leden toelaat, niet tevens lid der Societeit „Phoenix” behoeft te zijn, wat in het bijzonder voor de finantieel minder krachtige studenten een bezwaar zou vormen.

Men zou het wettelijk splitsen in categorieën kunnen voorkomen door de corpswet te laten zeggen, dat de *candidaatleden zich al dan niet aan een groentijd kunnen onderwerpen.*

De verschillende corpsverenigingen kunnen dan, ieder voor zich, bepalen of ze ontgroening al dan niet als eisch voor toetreding willen stellen.

Nu wil ik nog meedeelen welke oplossing ik meen te hebben gevonden om alle corpsleden wat de andere punten betreft, gelijkelijk te berechtigen.

Het corps mag alleen algemeene belangen behartigen. **Belangen van bepaalde groepen in het toekomstig corps**

²⁾ Het antwoord luidt naar mij dunkt: Omdat aan gezelligheid ontgroening moet voorafgaan en derhalve degenen, die door hun corpsgezelligheid willen zoeken, maar gewoon lid moeten worden.

Vergeet de Senaat hier niet:

1e. dat er ook bijzondere leden zouden zijn die geen gewoon lid zijn geworden alleen om financiële redenen. (Hiermee wil ik niet zeggen dat er in de toekomst corpsleden zouden zijn, die niet f 10 meer corps-plus een zoo laag mogelijke kroeg-contributie zouden kunnen betalen, maar wel, dat er stellig bijzondere leden zouden zijn, die zich niet laten ontgroenen, alléén omdat ze zich daarna voortdurend in een milieu zouden bevinden dat meer uitgaven, ter wille der gezelligheid, doet dan zij zich kunnen getroosten).

2e. dat er ook wel eenige gezelligheid kan worden gevonden zonder vooraangaande ontgroening? (Ik merk op dat juist de groentijd voor de studenten nogal duur is, wil hij geanimeerd zijn).

kunnen alleen door daartoe strekkende corpsverenigingen worden nagestreefd.

De Senaat van het Corps belast zich dus met behartiging der algemeene belangen en met het toezicht op de vereenigingen en commissiën (bv. Centrale Commissie) die eveneens alleen algemeene belangen nastreven.

Natuurlijk kan deze *Senaat*, die geen toezicht heeft op het behartigen van bijzondere belangen van bepaalde groepen, uit alle leden worden verkozen.

Het toezicht op de overige vereenigingen zal dan moeten worden opgedragen aan twee contrôle-lichamen, gekozen resp. uit en door alle ontgroende corpsleden eenerzijds en alle niet-ontgroende anderzijds.

Zoo krijgt men den zeer logischen toestand, waarbij een algemeen contrôle-lichaam (de Senaat) toezicht heeft op de vereenigingen, die algemeene belangen behartigen en ook zelf algemeene belangen van het heele corps nastreeft, dus tevens zijn officieele vertegenwoordiger is.

Opmerking verdient nu dat de ontgroende leden wel belangen behartigd zullen wenschen, die de niet-ontgroende niet met hen deelen. Hierin voorzien dus vereenigingen, waartoe alleen de eerste toegang hebben, terwijl een uit hun midden gekozen contrôle-lichaam hierop toezicht uitoefent.

Het tweede contrôle-lichaam zal in de praktijk misschien overbodig blijken, aangezien de niet-ontgroende leden geen belangen behartigt zullen wenschen, die niet tevens gelden voor ontgroende leden. M. a. w. *de niet-ontgroende leden wenschen alleen algemeene belangen behartigd te zien.* Voor het toezicht hierop zorgt reeds de Senaat.

Het behoeft geen betoog dat de band, die tusschen de verschillende bestuurslichamen: Senaat, contrôle-lichaam (misschien contrôle-lichamen) en vereenigingsbesturen zal moeten bestaan, nader in de wet omschreven moet worden.

(Tusschen haken zij hier even opgemerkt dat ik de wijze, waarop de heer Van der Steur de vakverenigingen zou willen opnemen, ook als de beste beschouw; echter geloof ik dat de Senaat wel dezelfde meening zal zijn toegedaan. Enfin: Des te beter!)

Vestig ik tenslotte nog in het bijzonder de aandacht op de verschilpunten van het Senaatsplan en mijn ontwerp met de daaruit voortspruitende voordeelen:

A. De Senaat wil de Corpswet laten onderscheiden gewone en bijzondere leden. Het Corps behartigt de belangen der eerste, dus tevens een deel van die der tweede categorie.¹⁾ Alleen de eerste heeft zitting in den Senaat.

B. **Mijn plan doet de splitsing in gewone en bijzondere leden vervallen**, zonder evenwel zooals de heer Van der Steur wilde, de groentijd voor het Corps te doen verdwijnen, en deze aan de Sociëteit „Phoenix” te trekken. *Het zich laten ontgroenen wordt n.l. als een speciaal recht van alle candidaat-leden opgevat.* Zij die er geen gebruik van wenschen te maken ondervinden de nadeelige gevolgen geen kennis te maken met jaargenooten en oudere studenten en dus geen toegang tot eenige der Corpsverenigingen te hebben.

Het Corps in ruimen zin, d.w.z. met zijn vereenigingen behartigt alle belangen der leden. Echter behartigt het Corps in engeren zin alleen de algemeene belangen, wat noodzakelijk is om alle leden gelijke rechten te kunnen geven.

Dientengevolge hebben alle corpsleden toegang tot den Senaat.

C. De hieruit voortspruitende voordeelen liggen voor de hand.

1e. Het plan wordt meer aannemelijk voor hen, die geen lid van het tegenwoordige Corps kunnen of willen worden, doordat

2e. de wettelijke splitsing in groepen verval, en

3e. ook zij zitting in den Senaat zullen hebben;

4e. **een belangrijk gevaar voor scheuring van het toekomstige Corps wordt weggenomen** door de wettelijke gelijkstelling van alle leden.

5e. Door het zich laten ontgroenen als een recht der candidaat-leden en niet als een plicht op te vatten *zal het vooroordeel daartegen verdwijnen*, zoodat

6e. geen reclame meer tegen het Corps en het ontgroenen zal worden gemaakt.²⁾

Ten overvloede zij opgemerkt dat *geen een der voordeelen, die het senaatsplan boven den tegenwoordigen toestand heeft aan mijn ontwerp ontbreken.*

Als zoodanig kan ik noemen:

¹⁾ Zooals uit het laatste „S.W.” bleek, is het wel degelijk de bedoeling van den Senaat dat het toekomstige corps alle belangen der leden behartigt. Ook heeft de Senaat de overtuiging, dat door zijn oplossing dit doel wordt bereikt. Echter geloof ik dat er onder de bijzondere leden van zijn plan wel zullen zijn, die eenige, zij het dan ook een weinig kostbare, gezelligheid door hun corps zouden willen en (wat de finantiën betreft) ook kunnen vinden.

Hoe voorziet hierin het senaatsplan?

²⁾ Dit geldt in mindere mate ook reeds voor het senaatsplan, daar alle studeerenden een beter inzicht in corpsquesties in het algemeen, zullen krijgen.

1e. Het Corps kan weer alle studeerenden omvatten, waardoor het

2e. met recht alle studie-aangelegenheden aan zich kan trekken en

3e. de Senaat met recht de officieele vertegenwoordiger van alle ingeschrevenen mag heeten.

4e. Door dit alles zal het Corps veel machtiger en veelzijdiger worden.

Het allervoornaamste is dat noch tegenwoordige Corpsleden, noch de overige ingeschrevenen hiervoor één enkel van hun goede principes en traditiën behoeven prijs te geven.

Een plan, dat zeker voor verdere uitwerking vatbaar is en dat het bovenstaande in het kort weergeeft, is door mij reeds bij den Senaat ingediend.

Hier is het de plaats waar ik speciaal het woord wil richten tot alle niet-corpsleden.

Indien de grondslag van het Senaatsplan op de een of andere wijze wordt ten uitvoer gelegd, zult gij allen in staat zijn, toe te treden tot het Corps.

Welk een verbazende ommekeer dit in de heele Delftsche studenten-maatschappij zal teweeg brengen is u bekend.

Zeer na moet ook u derhalve de Corps-reorganisatie aan het hart liggen. Ik ben ervan overtuigd dat het bekend maken van uw ideeën omtrent den grondslag hiervan, nml. het streven naar de vorming van een Corps dat alle ingeschrevenen kan omvatten, de oplossing van het vraagstuk sterk zal ten goede komen.

Het is om dezen reden dat ik u allen uitnodig uw eigen overtuiging op de een of andere wijze kenbaar te maken.

Wie spannen er zich voor, een adres aan den Senaat door vele niet-corpsleden te doen onderteekenen?

Laat ons hopen dat alle Delftsche studeerenden door gemeenschappelijk overleg te plegen en samen te werken een oplossing vinden voor het groote vraagstuk, door den Senaat aan de orde gebracht, waarop men later met voldoening zal kunnen terugzien en welke een voorbeeld ter navolging mag heeten voor andere universiteiten.

C. A. H. MULDER.

Op de Corpsvergadering van 11 Juni 1917 werd door den Senaat medegedeeld, dat hij het zeer op prijs zou stellen, indien ook de corpsleden hun denkbeelden omtrent een eventueele reorganisatie zouden vastleggen, terwijl zij werden uitgenoodigd plannen bij den Senaat ter behandeling in te dienen. In het hiervoor afgedrukte stuk wordt thans een andere dan de reeds bekende oplossing van de hervorming voorgesteld. Het ligt voor de hand dat de Senaat hierover niet onmiddellijk een definitief oordeel geven kan. De redactie van het Studenten Weekblad heeft echter verzocht een eventueel antwoord nog voor dit nummer te willen inzenden, aangezien het niet mogelijk is in de vacantie vele kleine nummers te doen verschijnen. In verband hiermede zou voorloopig het volgende opgemerkt kunnen worden.

Uit de toelichting van het voorstel, dat hierboven is afgedrukt, blijkt dat in de eerste plaats is gezocht naar een oplossing, die de eenheid der nieuwe organisatie waarborgt. Ongetwijfeld is dit een onmisbare factor, wil het Corps een werkelijk duurzaam band vormen. Ieder middel dat er toe kan bijdragen die eenheid te bevorderen, zal dan ook ernstig overwogen moeten worden. Als zoodanig wordt genoemd het splitsen der leden in gewone en bijzondere leden te doen vervallen. De voordeelen hiervan liggen voor de hand. Indien dan ook blijkt dat zulk een verdeeling overbodig is, verdient de opheffing er van alle aanbeveling, waar zij slechts werd voorgesteld als een middel om tot een oplossing te komen, die geen groote opofferingen van welke categorie der studenten ook zou vragen. Alvorens nu de verdere organisatie volgens dit nieuwe plan te beschouwen, mag het uitgangspunt van den Senaat nog wel eens worden vooropgesteld, namelijk dat het wenschelijk zou zijn een corporatie te vormen, die zich ten doel stelt *alle belangen der ingeschrevenen te bevorderen.* Dat zulk een vereeniging niet meer voor ieder dezelfde waarde zal kunnen hebben, werd overwogen, want daarvoor bestaat er reeds te groote verscheidenheid van wenschen en behoeften, maar toch zou het dan slechts mogelijk zijn, dat die corporatie *allen* bevredigt, omdat iedereen er *zijn of hare* belangen behartigd vindt. Het Corps zou dus op dezen grondslag niet alleen de door ieder gewenschte studiebehartiging moeten geven, waarbij zich direct of indirect de sociale en nuttigheidsbelangen aansluiten, maar bovendien zal ook het doel moeten blijven het regelen van de samenleving der studeerenden, het bevorderen van vriendschappelijken omgang, van eensgezindheid en trouw, zelfs al heeft een deel der ingeschrevenen bewezen dat door de tegenwoordige maat-

schappelijke toestanden niet ieder zulk een samenleving verlangt of op prijs stelt. Want een aanzienlijk gedeelte der te Delft wonende studenten vindt thans wel dien gezelligen omgang met anderen van gelijken leeftijd, welke aanleiding geeft tot wrijving van gedachten, tot ontwikkeling en menschenkennis. Dat gedeelte gevoelt nog steeds de behoefte aan een organisatie die ook daarvoor waakt.

De vraag is nu of inderdaad de regel gesteld kan worden, die in het hiervoor afgedrukte stuk wordt aangegeven, n.l. dat alleen Corpsverenigingen belangen van bepaalde groepen in het toekomstig Corps kunnen nastreven. Er bestaat altijd een nauw verband tusschen Corps en Corpsverenigingen. *De laatsten kunnen slechts in samenwerking met het Corps er toe bijdragen dat een onderdeel van het doel, door het Corps gesteld, beter wordt bereikt.* Zoodra zij zich echter een zelfstandig arbeidsveld scheppen is de band met het Corps en daardoor alle eenheid verbroken, terwijl zij zelfs als Corpsvereniging geen reden van bestaan meer hebben.

Indien men de zorg voor omgang en gezelligheid dan ook slechts op zou dragen aan een Corpsvereniging of aan een groep daarvan, dan ziet men niet langer in het Corps met zijn bestuur de bron van het genoegen dat die samenleving geven kan. Men gevoelt zulks dan niet langer als een uiting van het Corps, maar van een groep der leden die los van het Corps zal staan. Zulk een regeling moet dan ook zeker tot verdeeldheid voeren, die juist zoo ongewenscht is.

Wanneer men zich in deze redeneering kan verplaatsen bemerkt men dus dat het niet mogelijk is als regel te stellen:

„Het Corps mag alleen algemeene belangen behartigen; belangen van bepaalde groepen in het toekomstig Corps kunnen alleen door daartoe strekkende Corpsverenigingen worden nagestreefd”.

Beschouwen wij thans echter de oplossing zelve, die in meergenoemd artikel wordt voorgesteld. In de eerste plaats blijkt dan dat in werkelijkheid de zorg voor omgang en gezelligheid niet bij een Corpsvereniging zou berusten, immers er wordt juist aangetoond, gelijk door den Senaat ook is gedaan, dat de groentijd „aan het Corps zal moeten blijven”. Er zou dan een contrôle-lichaam zijn, een Corpscommissie, die naast de contrôle over Corpsverenigingen welke een groentijd als eisch stellen, toch ook belast moet worden met het regelen van en toezicht op den groentijd en de corpsfeesten. In het Corps zou dan een zelfstandige organisatie zijn, welke de eenheid, die door opheffing van de ledengroepen wordt bevorderd, geheel te niet doet.

Wanneer wij deze beschouwingen samenvatten, blijkt dat men het Corps slechts ten doel kan stellen zoowel de behartiging der studie- nuttigheids- en sociale belangen als de zorg voor samenleving, gezelligen omgang en wat hiermede in verband staat. Toch zal het wellicht mogelijk zijn de splitsing in categorieën op te heffen, zoodat iedereen gewoon lid worden kan met het recht een groentijd door te maken. De regeling daarvan behoort zoo te zijn dat ieder, die gezelligheid wenscht, in den groentijd geen overwegend bezwaar kan zien. Alleen op deze wijze komt men tot een logische opbouw, waarbij het Corps met recht de Corpsverenigingen kan omvatten. De leden, die aan de samenleving als zoodanig niet deelnemen, kunnen bij deze oplossing toch ten krachtigste bijdragen tot de bloei van het Corps. Aangewezen om alle anderen te vertegenwoordigen, kunnen zij alleen zijn waar het ook hun belangen betreft, dat wil dus zeggen, bij het behartigen van algemeene belangen. Er zou dan bepaald kunnen worden, dat men, om lid van den Senaat te kunnen zijn, minstens twee jaar ontgroend Corpslid moet zijn. De studie- en andere commissies, die op elk gebied belast zijn met het daadwerkelijk behartigen der verschillende belangen, kunnen uit den aard der zaak uit alle leden gekozen worden, waar noodig van een bepaalde faculteit. Ongetwijfeld is over zulk een oplossing nog veel op te merken. Wellicht is het mogelijk, nadat het hierboven afgedrukte plan door den Senaat definitief behandeld zal zijn, hierop terug te komen en dan nog meerdere kwesties, waarvoor een oplossing moet worden gevonden, te bespreken.

Namens den Senaat van het D. S. C.

W. SIX Jzn., President.

G. HULSHOFF, Secretaris.

De Reorganisatieplannen.

In Mei ll. zijn de corpsleden van het D.S.C. plotseling opgeschrikt dooreen rondschrijven van den Senaat, waarin deze het Corps een zeer ingrijpend plan tot hervorming voorlegt.

Allereerst vraagt men zich af: „Wat bracht den Senaat tot de indiening van deze voorstellen?” De Senaat legt dit ongeveer als volgt uit: „Gedurende de laatste jaren is het percentage Corpsleden van het aantal ingeschrevenen aan de T.H. sterk gedaald. Om de oorzaak hiervan op te sporen hebben we met een 6 B potlood een graphische voorstelling op zeer kleine schaal geteekend. En ziet, oogenblikkelijk sprong in het oog, dat de relatieve ledenvermindering gezocht moet worden in het loslaten van de behartiging van studiebelangen door het Corps. Want juist in 1899—1900 ging de Corps-kromme plotseling horizontaal loopen, terwijl de T.H.-kromme onder ruim 60° omhoog bleef loopen.”

De eerste fout der graphische voorstelling is, dat geen rekening werd gehouden met spoorstudenten en vrouwelijke ingeschrevenen. In den Almanak 1917 vind ik in *Delft wonend* \pm 780 mannelijke ingeschrevenen, waaronder 450 Corpsleden, 32 oud-Corpsleden en \pm 300 niet-Corpsleden. Deze getallen geven een geheel andere verhouding dan 650 Corpsleden op 1800 ingeschrevenen.

Maar als de Senaat uit zijn graphische voorstelling de oorzaak der relatieve ledenvermindering wil opsporen, moet hij consequent zijn en ieder bochtje en grilligheidje onderzoeken. Waarom zwijgt hij over de sterke *daling* der C.-lijn bij continue stijging der T.H. lijn in \pm 1896, over het nagenoeg evenwijdig loopen (relatieve vooruitgang) in 1900—'01, over de sterke stijging der C. kromme in \pm 1905—'06 bij een horizontale T.H. lijn? De oorzaak van dit alles is onmogelijk te doorgronden, omdat op zeker oogenblik b.v. propaganda voor andere onderwijs instellingen en voor den Bond van grooten invloed geweest kunnen zijn. *Het is mijn volste overtuiging, dat de leden stilstand in 1899 een toevalligheid was dat het loslaten der studie daarop geen merkbaaren invloed gehad heeft.*

De ware oorzaak der relatieve ledenvermindering in de laatste 20 jaren ligt veel dieper. Ik twijfel niet of aan alle andere hoogeschoolen zal zich hetzelfde verschijnsel voordoen, zij het in geringere mate. Langzamerhand wordt het hooger- en middelbaar onderwijs gevolgd door steeds meer menschen met zeer geringe finantiële draagkracht. En de ingenieursstudie is hiervan één der sterkste voorbeelden. Aan de T.H. studeeren honderden waaraan geen f1000.—'sjaars ten laste gelegd kan worden. Die menschen vormen de voornaamste categorie van niet-Corpsleden. Maar daar hun hoogste belang is in vijf jaar af te studeeren of als 't kan nog vlugger, blijft hun geen zich aan andere dingen dan studie te wijden. Noch het Corps, noch zijzelf zouden er eenigermate mee gebaat zijn, dat zij Corpslid werden. Er bestaat dus niet de geringste aanleiding hervormingen in te voeren ten einde het Corps voor hen open te stellen.

Een tweede categorie van niet-Corpsleden wordt gevormd door individuën, die te laf zijn een groentijd door te maken. Het lijkt me niet noodzakelijk ten hunne grieve de groentijd af te schaffen.

Een derde groep bestaat uit hen, die geen Corpslid mogen worden, omdat 't niet goed voor hen is. Dat is heel jammer maar de fout ligt niet aan het Corps. Het Corps zoo te hervormen, dat het aan de eischen van alle ouders voldoet is absoluut onmogelijk.

De vierde groep personen, die geen groentijd door mogen maken en de vijfde groep van menschen, die zich principiëel niet aan een groentijd wenschen te onderwerpen, maken een reorganisatie die het Corps voor hen openstelt wenschelijk. Maar ik zal aantoonen dat ze onuitvoerbaar is.

Een dergelijke openstelling is toch op tweeërlei wijze te bereiken:

1°. Door de groentijd af te schaffen.

2°. Door slechts voor een onderdeel van het Corps een groentijd als eisch te stellen.

De eerste oplossing meen ik zonder commentaar te mogen verwerpen. Nu is volgens mijn opinie de tweede oplossing behept met alle fouten van de eerste, maar er zijn menschen, die daar anders over denken en zich tevreden stellen met een Corps, waarvan slechts de helft aan de door hen zelf gestelde eischen voldoet. Voor diegenen wil ik dan bezwaren te berde brengen, die wel de 2e, maar niet de 1e aankleven.

Stel eens, het Corps wordt gedeeltelijk toegankelijk zonder groentijd. Welke toekomst stelt deze hervorming in 't vooruitzicht? Eenvoudig een verlegging van de tegenwoordige scheiding tusschen Corpslid en niet-Corpslid. *Minder scherp wordt die scheiding echter niet.* Thans ziet het Corpslid met een zekere geringschatting neer op het niet-Corpslid. De eenige wijze waarop hij dat kan motiveeren, is: „Mijn opvoeding is door het doorloopen van een groentijd vollediger dan die van het niet-Corpslid, terwijl mijn wereldbeschouwing door dagelijkschen omgang met allerlei studiegenooten van zeer uiteenlopende meening onbekrompener kan zijn.” Na eventuele uitvoering van de Senaatplannen kan het

gewoon lid precies hetzelfde beweren ten opzichte van het buitengewoon lid en er is niet den minsten grond om aan te nemen dat hij het na zal laten. De hervorming beteekent dan een achteruitgang, want zooals thans, staat het Corps tegenover de overige ingeschrevenen, staan dan twee deelen van eenzelfde Corps tegenover elkaar. Dat nieuwe Corps zou worden geschapen als een monsterverbond tusschen twee deelen, die van nature het land aan elkaar zouden hebben en staande de oprichting een soort strijd om de hegemonie zouden aanbinden. Reeds nu uit zich die strijd. Het deel der gewone leden wil zich dadelijk het passieve kiesrecht voor den Senaat toeëigenen. Dit is een betoog van onmondigheid, dat elk rechtgeaard buitengewoon lid als een vernedering moet gevoelen.

Kortom, het Corps zooals de Senaat zich dat denkt te scheppen, moge ons al tegenblinken als een paleis van marmer en goud, fundamenteel is het door en door verrot.

Elke andere hervorming op gelijke basis (groentijd voor een deel), zooals het plan van den heer v. d. Steur, blijft behept met dezelfde fouten.

Hieruit concludeer ik, dat de groentijd als onvoorwaardelijke eisch voor het Corpslidmaatschap gehandhaafd moet blijven.

Het Corps staat dan practisch niet voor alle ingeschrevenen open. Van het tot zich trekken van de studie moet dan worden afgezien. Dat het Corps daar geen hadelinge gevolgen van zal ondervinden, heb ik boven reeds besproken. En de studie kan veel beter behartigd worden door een Centr. Comm. waarin de beste krachten van 1800 ingeschrevenen zitting kunnen hebben en die zich uitsluitend die behartiging tot taak stelt, dan door een Senaat, wier zorgen zich veel verder uitstrekken en die moet bestaan uit menschen van groote finantieele kracht, zoodat de keuze tot een zeer klein aantal personen beperkt is.

Maar het Corps kan zich ook niet plaatsen op het standpunt alle ingeschrevenen te willen omvatten. Er kan dan geen motief meer aangevoerd worden op welker grond we de erkenning van den Bond moeten weigeren. Doch welk bezwaar bestaat er toch eigenlijk tegen die erkenning? Ik vind 't een belachelijke aanmatiging van het Corps te willen bestrijden, dat een groep personen, die ons niets aangaan, het recht hebben zich tot een gezelschap te vereenigen en dat te vereeren met den naam „Delftsche Studenten Bond”. Wat anders zou het zijn indien ze het „Corps” doopten. „Erkend” beteekent niet hetzelfde als „bevriend”. Zoo spreekt ook de Senaat van „de vier erkende en bevriende Corpsen”. Er is dan niet het minste bezwaar tegen, dat Senaat en Bondsbestuur elkaar officieel ontmoeten, zoodat een onaangenaamheid als zich indertijd voordeed bij het lustrum der D. V. S. V., in het vervolg gecoupeerd wordt.

Zeer ongegrond is de veronderstelling, dat buitenstaanders Corps en Bond ten gevolge van de erkenning, spoedig als identiek zullen gaan beschouwen.

Wanneer iemand zoo weinig op de hoogte is, dat hij niet het verschil weet tusschen Corps en Bond is hij zeker onkundig van de erkenningskwestie.

„Er zal”, zegt de Senaat „nauwer zijn in de behartiging van sociale belangen.” Hoe de Senaat zich die nauwer indendkt, weet ik niet. Ik kan mij voorstellen, dat de Senaat haar best zal doen zooveel mogelijk kolen beschikbaar te doen stellen voor Corpsleden, terwijl het Bondsbestuur werkt voor den Bond. Maar waar het, zooals in het onderhavige geval, veel verstandiger is om samen te werken, stel ik mij voor, dat Senaat en Bondsbestuur onbekrompen genoeg kunnen zijn om over een paar vooroordeelen heen te stappen en elkaar te helpen. En door erkenning van den Bond zal die samenwerking bevorderd worden.

De ware reden van het voortdurend weigeren den Bond te erkennen is de vrees, dat de Bond er door gesterkt zal worden en groentijdstegenstanders er een concessie in zullen zien. Maar juist dat weigeren is koren op de Bondsmolen: het is een wapen van den Bond om de onverdraagzaamheid en het conservatisme van het Corps aan te toonen. En ieder helder denkend mensch zal inzien, dat van een concessie geen sprake kan zijn, waar geheel op eigen initiatief en zonder de geringste pressie wordt gehandeld.

Wil het Corps wijziging brengen in de heerschende verhoudingen der Delftsche Studenten-Maatschappij, laat haar eerste werk dan zijn den Bond te erkennen als Studenten-organisatie met onbetwistbaar bestaansrecht.

Tot nu toe heb ik gezwegen over de houding die het Corps moet innemen tegenover de vrouwelijke ingeschrevenen. Of de dames-studenten zelf wenschen Corpslid te worden, weet ik niet. Doen zij dit niet, dan is het natuurlijk overbodig te spreken over een openstelling van het Corps voor hen. Maar mochten zij dit wel wenschen, dan moet ik tegen die

openstelling stemmen, en wel op grond van de volgende overwegingen:

Het toetreden van meisjes-studenten is op drieërlei wijze denkbaar.

- 1°. Zij worden geheel opgenomen in het Corps zonder eigen vertegenwoordiging.
- 2°. Hun bestuur blijft gehandhaafd evenals hun eigen finantieel beheer, echter onder toezicht van den Senaat op de wijze van de tegenwoordige Corpsverenigingen.
- 3°. Bestuur en finantieel beheer blijven bestaan. Het beheer van het Corps wordt dan opgedragen aan de vergadering van Dames-Bestuur en Senaat.

De eerste oplossing is practisch onuitvoerbaar. De vrouwelijke leden moeten een eigen societeit hebben, waarvoor in elk geval een bestuur noodig is, zoodat we dan vanzelf vervallen in de tweede oplossing.

Hiertegen bestaat het onoverkomelijke bezwaar, dat de D.V.S.V. op de daarin genoemde genoemde grondslag nooit in het Corps opgenomen zal willen worden. Doch ook tegen een opname op grond van de 3e oplossing moet ik mij verklaren en wel omdat bij de uitvoering de eenheid van het Corps in gevaar gebracht wordt. Tusschen de beide deelen, die dan in het Corps naast elkaar zouden staan, zouden op den duur geschillen niet uitblijven en die innerlijke verdeeld zou zeker de kracht van het geheel ten kwade komen.

Bovendien kan bij geen enkele wijze van opname van vrouwelijke studenten de groentijd als basis voor het Corpslidmaatschap gehandhaafd blijven. Het vervallen van die basis is een verzwakking van het Corps.

Ik erken, dat er anderzijds groote voordeelen aan verbonden zijn het Corpslidmaatschap voor meisjesstudenten open te stellen en wel hoofdzakelijk deze:

- 1°. De omgang tusschen mannelijke en vrouwelijke studenten zou zeer bevorderd worden.
- 2°. Vele Corpsverenigingen zouden in bloei toenemen door het toetreden van meisjes-studenten.

Beide voordeelen kunnen echter langs anderen weg eveneens bereikt worden. Zoo is een zeer kleine wijziging in de Corpswet voldoende om de mogelijkheid te openen, dat vrouwelijke ingeschrevenen *werkend* lid worden van Corpsverenigingen, terwijl die wijziging geheel overbodig wordt als de verenigingen een *buitengewoon*-lidmaatschap voor hen openstellen. En een toetreding van meisjes-studenten tot b.v.b.: Apollo, Vrije Studie, Debating, Caroussel, Tooneel, D. S. A. F. V., Tennisclub, IJclub, zal zeker aanmerkelijk bijdragen tot een levendiger omgang tusschen mannelijke en vrouwelijke studenten.

Uit het bovenstaande zal men misschien concludeeren, dat ik, behoudens eenige geringe wijzigingen in deze tegenwoordigen toestand elke hervorming veroordeel. Dat is niet het geval. Het doel van dit schrijven is mijn bezwaren te verduidelijken tegen de Senaatsplannen. Aan het inwendige van het Corps valt zeer veel te verbeteren, doch ik acht het S.W. niet de juiste plaats voor een uitvoerige bespreking van den innerlijken Corpstoestand en de middelen om die te verbeteren.

M. NITTEL.

In het rondschrjven heeft de Senaat er op gewezen dat het Corps werd opgericht ondanks het feit, dat vriendschappelijke omgang der studenten verzekerd was. Want naast een tweetal disputen bestond er reeds een Societeit. Men verlangde echter een algemeene organisatie, die de aaneensluiting der ingeschrevenen aan de toenmalige Academie zou bevorderen, ten einde gemeenschappelijke belangen te kunnen behartigen. Het ontstaan van het Corps was dan ook een natuurlijk gevolg van den wensch om de eenheid en samenwerking van alle studeerenden te waarborgen. De omstandigheden hebben zich in de loop der jaren langzamerhand gewijzigd.

De Koninklijke Academie werd Polytechnische School en later Technische Hoogeschool. In de organisatie van het Corps kwam nagenoeg geen verandering. Waar echter tot omstreeks 1899 verreweg de grootste helft der studenten werd vereenigd, omvatte het Corps 10 jaar later nog slechts de helft der studeerenden, terwijl dit thans reeds tot $\frac{1}{3}$ deel is ingekrompen.

Ten einde van dezen toestand een beeld te geven werd de graphische voorstelling samengesteld. Indien men de moeite neemt de jaren 1893 en 1914 der T. H. lijn te verbinden door een rechte lijn, terwijl men op de lijn van het Corps de jaren 1893 met 1899 en 1899 met 1914 verbindt zal men een gemiddelde verkrijgen waaromheen de jaarcijfers schommelen. *Dan blijkt dat de T. H. lijn vrijwel regelmatig*

(Zie vervolg Tweede Blad).

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 27 AUGUSTUS 1917. No. 32.

stijgt, terwijl de lijn van het Corps, die tot 1899 eveneens regelmatig volgt, van af dat jaar definitief terug blijft.

De graphische voorstelling toont niet meer, maar ook niet minder aan. Kleine jaarverschillen kunnen gevoeglijk buiten beschouwing blijven, daar iedereen zal inzien dat ze verder niet van waarde zijn (de inzinking der Corpslijn in \pm 1896, die overigens geen invloed heeft op de blijvende richting, ontstond door het uittreden der Indologische studenten).

In het rondschrijven wordt thans den Corpsleden de vraag voorgelegd of de gewijzigde maatschappelijke verhoudingen een hervorming van het Corps wenschelijk maken, of dat geen verandering noodzakelijk is. Want terwijl de kans natuurlijk groot is dat zij, die wel lid zijn geworden, tevreden zijn met het Corps, rust toch op hen de plicht steeds toe te zien, dat ook in algemeenen zin het Corps zijn roeping te midden der Delftsche ingeschrevenen blijft vervullen.

Natuurlijk kan men zich thans afvragen of het wenschelijk is het Corps te maken tot een organisatie van ingeschrevenen, die te Delft wonen. De Senaat heeft zulks echter niet gedaan. Naar zijn meening moet het Corps samenwerking blijven bevorderen van alle ingeschrevenen, al woont een gedeelte elders, want ook voor hen kan een algemeene organisatie van groote waarde zijn. Er is dan ook gezocht naar een oplossing, die zulks mogelijk maakt, *zonder groote opofferingen van wie ook te vragen*. Indien het Corps zich niet ten doel stelt de belangen van alle ingeschrevenen te behartigen, zal er *verdeeldheid* zijn bij het behartigen daarvan. Nauw en ongenoegen zullen niet uit kunnen blijven, want verdeeldheid geeft aanleiding tot wrijving, terwijl eendracht macht beteekent. (*Niet* werd gezegd dat er nauw zal zijn in de behartiging van sociale belangen).

Dat een commissie, uit alle ingeschrevenen gekozen, meer aangewezen is tot de behartiging der studiebelangen dan de Senaat, wiens zorgen verder gaan, ligt voor de hand. Daarom is ook bij het plan van den Senaat die studie-behartiging aan studiecmissies (eventueel met een centrale commissie) opgedragen, gekozen uit alle leden. De Senaat zou slechts een algemeene controle hebben. Ingrijpen zonder toestemming van het Corps is echter niet mogelijk, zoolang de commissie zulks niet wenscht. In dien geest heeft ook in het tegenwoordig Corps de almanak-redactie altijd de zorg gehad voor het samenstellen van den almanak, waarbij zij zelfstandig te werk gaat. Toch heeft ook daar de Senaat algemeene controle, welke nooit tot moeilijkheden aanleiding gaf.

In het hiervoor afgedrukte ingezonden artikel worden beschouwingen gegeven, die tot strekking hebben, dat het onmogelijk zou zijn, het Corps de belangen van alle ingeschrevenen te doen behartigen en het practisch voor allen open te stellen. Van veel idealisme getuigt het zeker niet, indien men meent dat het zelfs voor studenten niet meer mogelijk is eensgezind voor alle belangen te waken, maar het is niet duidelijk hoe men dan toch samenwerking der verschillende groepen „met voorbijgaan van vooroordeelen” kan verwachten.

Indien de Senaat echter niet van meening zou zijn dat er geenerlei aanleiding bestaat om „van nature het land te hebben” aan ingeschrevenen, die door geringere financiële draagkracht of welke oorzaak ook, spoedig wenschen af te studeeren, maar meer nog, indien de feiten niet zouden aantonen, dat er in het tegenwoordig Corps *geen scherpe scheiding bestaat* tusschen leden, die al of niet snel afstudeeren en geringe of grootere financiële draagkracht hebben, zou ongetwijfeld nooit zijn besloten voorstellen te doen, die de aaneensluiting en samenwerking van alle ingeschrevenen kunnen bevorderen. Terwijl in het tegenwoordig Corps vele leden, al of niet te Delft wonende, van de gelegenheid tot omgang en samenleving in het Corps geen gebruik maken, bestaat er toch tusschen hen en de anderen geen scherpe scheiding, want er is als het ware een regelmatig klimmende lijn van studietijd en financiële draagkracht.

Het is dan ook geheel onjuist te meenen dat thans het lidmaatschap een recht zou zijn van een bepaalde groep, of dat in het Corps niet steeds nog plaats zou zijn voor alle ingeschrevenen. De Senaat is dan ook overtuigd dat niet alle leden „met één zekere geringschatting neerzien op het

niet-Corpslid”, want dit zou alleen mogelijk zijn ten opzichte van personen, die men werkelijk kent. En waar het Corps de leden onderling daartoe in staat stelt, kan eerder daar zulk een oordeel worden verwacht.

Hoe ook het Corps in de toekomst zal worden opgebouwd, steeds zal men de gevolgen blijven ondervinden van de uiteenlopende eigenschappen der leden. Maar wanneer een hervorming tot stand komt, die de aaneensluiting van alle studeerenden bevordert, is er geen enkele aanleiding om te verwachten, dat over eenige jaren zij, die dan lid zullen zijn van het Corps, niet even goed kunnen samenwerken als de leden van thans.

Namens den Senaat van het D. S. C.
W. SIX Jzn., President.
G. HULSHOFF, Secretaris.

De Reorganisatieplannen.

Het antwoord van den Senaat in het S.W. van 7 Juli-ll. en meer nog een mondeling onderhoud met een der Senaatsleden hebben mij in hoofdzaak van de theoretische juistheid van het standpunt van den Senaat wel overtuigd. Dit doet mij des te meer genoegen, omdat hierdoor weer gebleken is, dat als ieder ernstig van den wil is doordrongen, zich een zoo klaar mogelijk beeld te scheppen van den waren toestand, zooals die is, en zooals die worden moet, gedachtenwisseling niet anders dan vruchtdragend kan zijn en misverstand uit den weg ruimt.

Als ik het goed begrepen heb, wil dus de Senaat met zijn gewone en buitengewone leden geen onderscheid leggen, maar eenvoudig een toestand aanvaarden, die bestaat, én waaraan nu eenmaal niet te tornen valt. Hiermee hangt dus samen, dat de scheidingslijn dan ook zoo zuiver mogelijk getrokken moet worden tusschen hen, die wel en die geen gezelligheidsverkeer wenschen. Dit houdt dus in, dat het gewone lidmaatschap bereikbaar en waardevol moet zijn voor ieder, die gezelligheid wenscht, dus ook *zonder duur Societeitsleven*.

Zoo beschouwd, heeft de afscheiding ook niets stuitends, omdat er niets is, dat feitelijk de eene groep boven de andere stelt. Of dit nu wel volkomen bereikbaar zal zijn, blijft voor mij een groote vraag, waarvan de oplossing m.i. zeer moeilijk zal zijn. Het is dan ook hoofdzakelijk deze overweging, die mij mijn eerste stuk deed schrijven. Is nl. deze grens niet zuiver te trekken dan zou dus het gewone lidmaatschap niet voor ieder bereikbaar zijn en ontstaat dus een onzuivere toestand. Echter kreeg ik den indruk, dat de Senaat de moeilijkheid ten volle beseft en alle krachten inspant om tot een goede oplossing te komen. In elk geval moet hierop aangestuurd worden, want met de verwezenlijking van dit principe staat of valt de praktische uitwerking van de geheele organisatie.

Komt dus op deze wijze de Societeit „Phoenix” minder op den voorgrond, dan vervalt hiermee vanzelf de eisch, dat de groentijd aan het Societeits-lidmaatschap zal moeten worden verbonden. Maar ook alleen in het geval, dat het gewone lidmaatschap ook buiten de Societeit voldoende aantrekkingskracht zal kunnen uitoefenen! Deze overweging opent een perspectief op zeer groote veranderingen, die in het corps zullen moeten plaats grijpen. 't Is mij wel, als daarmee het doel bereikt kan worden!

Ten slotte nog een vraag: ziet het S.W. ook eens een beschouwing van een niet-Corpslid over deze kwestie, of moet uit het algemeen stilzwijgen opmaken, dat er geen belangstelling voor de corpsplannen bestaat? Geeft uw meening eens ten beste, maar deze ernstig en wel overwogen. Vooropgezet vooroordeel en verdachtmakingen, zooals van den heer van Achterberg, blijven liever achterwege.

A. J. VAN DER STEUR.

Reorganisatie-plannen.

Aan den Heer C. A. H. MULDER e. a.

'k Kan me voorstellen, dat de heer Mulder zijn stukje, in drukinkt voor zich ziende, nog niet zoo kwaad vond en dacht, zich in de spiegel een knipoogje gevende: 't is wel niet erg duidelijk — enfin een goed verstaander....."

In elk geval is 't me klaar geworden, dat de geachte heer Mulder zich tot die hoogstaande lui rekent die dat wel overdacht hebben, maar wijselijk zwijgen doordat zij met iedere oplossing die de Senaat stelt, genoegen nemen, als de weg maar naar Rome voert.

En daarom ben ik den heer Mulder dankbaar, dat zijn ietwat hatelijk stukje, tenminste zoiets van: „ik zal dien eerstejaars eens een trap geven,” mij noopt, mijn idee nader toe te lichten, niet om den heer M. een hak te zetten, daar is geen acrobatische toer voor noodig, maar in het belang van het D.S.C., den Bond, vereenigingen en instituten.

Wanneer op het idee van den Senaat ingegaan wordt, dan zal m. i. dit grootsche plan in de uitvoering schipbreuk lijden.

Men vereenigt geen menschen, die verschillende belangen en inzichten hebben, in één Corps, zonder dat bij iedere uiting ontevredenheid, onwil en tegenwerking van een of ander deel der leden gewekt wordt.

Het is een utopie, te veronderstellen, dat de studentenwereld, een andere is, dan die van onze Maatschappij.

Zien we om ons heen, dan treft ons, dat niet alleen in kerkelijke zaken en politiek, maar zelfs de beoefenaars van dezelfde vakken zich in ontelbare vereenigingetjes splitsen. — Het voorbeeld geeft onze staatsinrichting — Nederland met een bevolking zoo groot als Londen, is in provinciën arrondissementen, districten, in \pm 3000 gemeenten waarvan er met 600 inwoners, waterschappen groot en klein, polders, enz. enz. verdeeld, waarvan elk deel een bestuur, en een hoofdbestuur en de hemel weet wat nog meer heeft; alles en iedereen wil nog op het oude voetspoor „regentje” spelen.

’t Ligt in den aard van ons volk, ieder wil zijn kleine belangen dienen en of die indruisen tegen andere en hoogere belangen. — wat nood „als eigen godheidje maar gerespecteerd wordt.” —

Deze geest, die ons volk siert en ontsiert, heeft in elk geval dit voor, dat we ons nooit in een dwangbuis zullen laten steken en onze zelfstandigheid prijs geven.

’t Geeft wel miswassen, zooals tucht en bandeloosheid, ongemotiveerd doordrijven van eigen wil — worden echter onze gemeenschappelijke belangen bedreigd, dán luisteren we naar ons oud devies „eendracht maakt macht.”

Dit is nu geen loflied op der vaderen leuze, maar een waarschuwing, dat we onze volksaard niet kunnen verloochenen — ieder moet in eigen beperkten kring vinden, wat hem aantrekt en hem tot opoffering in staat stelt, zijn denkbeelden en grieven kunnen luchten, „hij moet zich kunnen uiten” en met onze beschroomdheid, onze niet steeds belijnde en veelal onafgewerkte gedachtengang, zien we er tegen op in een groote vereeniging te zeggen, wat wij meenen, dat den rechten weg is. Men wijkt dan meestal terug voor de schreeuwers, voor hen die goed bespreekt en met luide en nog wel eens holklinkende zinnen, een vergadering trachten te biologeeren.

De andere zwijgen, maar ontstemd en mopperend en het geheele vereenigingsleven lijdt en sterft zijn eigen dood, door een grootsch doch een niet doordacht plan.

Vooraf wij, jongere leden der maatschappij, zooals de studentenwereld heet, met onze onbekookte, hartstochtelijke, doch ook frissche denkbeelden, hebben een veiligheidsklep noodig en als deze onvoldoende is, dan weet men wat er volgt.

Mijn idee, dat ik voor beter geef, als het maar in strekking dezelfde richting heeft, is gegrond op hetgeen we in de laatste jaren om ons heen zien. Laten we ons niet blind staren op eigen idee, maar zien, wat andere groepen van vereenigingen, of hoe ze mogen heeten, doen.

Wat doen de linker partijen in de politiek, zooals daar zijn, de V. D., de V. L., de U. L., en de S. D. A. P., zij vereenigen zich, wanneer zij rechts er buiten willen houden, evenzoo doen de rechtsche partijen als zij links willen keeren.

Wat doen Vakvereenigingen van werknemers en werknemers — en dit is zeker het meest ideale — elke vereeniging, die ongeveer dezelfde hoofdbelangen heeft, vaardigt een bestuurslid af en deze bestuursleden vormen een hoofdbestuur, dat de algemeene belangen behartigt.

Op deze wijze komen ook de minderheden in aanmerking en iedere vereeniging, onverschillig het aantal leden, vaardigt een of meer leden uit zijn bestuur af. De belangen van elke vereeniging komen dan tot hun recht en worden in het hoofdbestuur besproken, komen de algemeene belangen in ’t gedrang, dan is het hoofdbestuur degene die het initiatief neemt, want alle vereenigingen staan achter het hoofdbestuur en het is sterk door de kracht die van al die vereenigingen uitgaat, en waarvan het belichaamd is.

Op deze wijze zou ook een fusie tot stand kunnen komen in onze studentenwereld. — Het Corps, de Bond enz. enz. vaardigen ieder een of meer bestuursleden af, die met elkander de algemeene belangen dienen en voor de studenten opkomen, daar waar dit nuttig en noodig is.

Het Corps, de Bond, enz. enz. kunnen hun eigen tradities blijven volgen, een onderlinge verhouding ontstaat, d’een acht zich niet hooger in schijn en wezen dan de ander,

want elke vereeniging erkent door die fusie, dat ieder zijn eigen recht van bestaan heeft, men waardeert en respecteert elkaar, doordat men elkander noodig heeft.

Het vereenigingsleven zal meer bloeien, want ieder gevoelt zich thuis in zijn eigen kring en gaat niet op in het algemeen, waar hij een van de velen is.

De finantieele kwestie kan zoodanig geregeld worden dat een zeker percentage van het totale bedrag der contributies ten goede komt van het hoofdbestuur, voor uitgaven, vergaderingen, enz. . . .

Ik meen hierbij mijn denkbeelden voldoende toegelicht te hebben.

Laten we in ons wereldje toonen, dat we zonder hatelijken heden, want dit is gewoonlijk een bewijs van onmacht, evenals het vloeken een bewijs van gebrek aan kennis van woorden is, de zaak kunnen bespreken en dat we niet zoo jong zijn als we er uit zien.

Met dank voor de plaatsing,

J. VAN ACHTERBERG.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

De Rector-Magnificus der Technische Hoogeschool maakt bekend dat hij tot inschrijving voor den cursus 1917—1918 zal zitting houden in het gebouw der Hoogeschool:

Dinsdag 4 September uitsluitend voor hen, die zich voor de eerste maal wenschen te doen inschrijven en wel van ’s morgens half 10 tot 12 uur, voor hen wier familienaam begint met een der letters A tot en met K, en des namiddags van half 2 tot 4 uur voor hen wier familienaam begint met een der overige letters L tot en met Z.

Woensdag 5 en Donderdag 6 September des voormiddags van 10—12 uur en des namiddags van 2—3 uur uitsluitend voor hen, die reeds eens of meermalen zijn ingeschreven geweest.

Op den 5en en 6en September zullen des morgens tusschen 9 en 10 uur aan het Hoofdgebouw der T.H. volgnummers verkrijgbaar worden gesteld, waarnaar de volgorde van de inschrijving geregeld zal worden.

Deze nummers zijn slechts geldig op den dag van afgifte.

De inschrijving voor enkele lessen kan, volgens art. 55, 2de alinea der Hoogeronderwijswet, slechts plaats vinden, indien daartoe vooraf van Curatoren de toestemming verkregen is, welke schriftelijk moet worden aangevraagd.

De Rector-Magnificus,
DIJXHOORN.

PRIJSVRAGEN,

uitgeschreven in Juni 1917, te beantwoorden vóór September 1918 door studeerenden aan een Nederlandsche instelling van hooger onderwijs. (Ingevolge art. 37 der Hooger-Onderwijswet).

AFDEELING DER ALGEMEENE WETENSCHAPPEN.

a. De eenvoudigste mechanische problemen betreffende krachtstelsels en momentane bewegingen hangen met de meetkundige eigenschappen der puntgrootheden, dynamen, en gebonden bivectoren, zijnde de gerichte grootheden, behoorende tot de punten, lineaire stralencomplexen en vlakken in een euclidische ruimte van 3 afmetingen. De bij deze grootheden behoorende getalstelsels zijn door verschillende schrijvers onderzocht. H. Grassmann heeft in zijn Ausdehnungslehre¹⁾ voor het eerst vermenigvuldigheden gegeven, tot de genoemde getalstelsels behooren. Daarna heeft Clifford²⁾ de Hamilton’sche quaternionen uitgebreid tot de zoogenaamde biquaternionen, waarvan de euclidische vorm eveneens een deel der bedoelde getalstelsels bevat. Later hebben verschillende schrijvers dezelfde en verwante materie behandeld. Zij steunen voor een deel op Grassmann, voor een deel op Clifford, en voor een deel op de Clebsch-Aronhold’sche invariantensymboliek.³⁾

¹⁾ Die lineale Ausdehnungslehre, Leipzig (44), (73), (94); Die Ausdehnungslehre, Berlin (62), Leipzig (96).

²⁾ Preliminary sketch of biquaternions, Proc. Lond. Math. Soc. 4 (73) 381—395; Further notes on biquaternions, Coll. math. papers (76) 385, 395.

³⁾ O. a. K. W. Unverzagt, Theorie der geometrischen und der longimetrischen Quaternionen, Wiesbaden (76); R. S. Ball, The theory of screws, Dublin (76); A treatise on the theory of screws, Cambridge (00). E. Studx, Parameterdarstellung der Bewegungen und Umlegungen, Math. Ann. 39 (91) 441—564; Geometrie der Dynamen, Leipzig (01), (03);

Nieuwere onderzoekingen hebben geleerd, dat het beginsel van F. Klein, volgens hetwelk gerichte grootheden alleen beteekenis hebben ten opzichte van bepaalde, bewust of onbewust ten grondslag gelegde, transformatiegroepen, kan worden toegepast op de bijbehorende getalstelsels en dat die stelsels geheel kunnen worden berekend zoodra de transformatiegroepen gegeven zijn.⁴⁾ Deze berekening is uitgevoerd voor het met het in den aanvang genoemde in de elliptische ruimte corresponderende geval, waar aan de bedoelde grootheden de orthogonale groep ten grondslag ligt. Het bijbehorende getalstelsel, dat tevens het stelsel is der lineaire grootheden der (eenvoudige) relativiteitstheorie, bevat 64 resp. 16 eenheden, alnaarmate de grootheden al of niet met behulp der aequivoliminaire groep nader worden onderscheiden.⁵⁾ De afdeeling vraagt de afleiding van het overeenkomstige stelsel voor de euclidische ruimte, onder ten grondslaglegging van de groep der bewegingen en spiegelingen en, voor de verdere onderscheiding, der speciaal-affine-groep, inclusief opstelling der vrije rekenregels voor de door splitsing ontstane vermenigvuldigingen, een vergelijking met de voornaamste reeds voor dezelfde grootheden bij andere schrijvers gebruikte stelsels, en eenige toepassingen op problemen der mechanica.

b. De stabiliteit van een drijvend lichaam kan in verband gebracht worden met een bepaald oppervlak, dat als meetkundige plaats van zwaartepunten der verplaatste vloeistofmass's optreedt (zie o.a. D. J. Korteweg, Over de verschillende evenwichtsstanden van drijvende rechthoekigparalellopedische lichamen, wier lengtes met de vloeistofoppervlakte evenwijdig loopt. Nieuw Archief voor Wiskunde 2e reeks, dl. VIII, blz. 1—25).

De afdeeling vraagt het verband tusschen stabiliteit en dit oppervlak af te leiden zonder van de benadering $z = ax^2 + by^2$ voor een klein deel van dit oppervlak (waardoor stilzwijgend de mogelijkheid van het voorkomen van singulariteiten op dit oppervlak wordt uitgesloten) gebruik te maken; daarbij verder, zoo het maken van eenige beperkende onderstellingen noodig blijkt, aan te geven onder welke voorwaarden betreffende de begrenzing van het lichaam deze vervuld zijn.

Bovendien vraagt de afdeeling een of meer uitbreidingen van het stabiliteitsvraagstuk. Zoo kan men het veld van de zwaartekracht door een ander eenvoudig krachtenveld, b.v. dat van Newton, vervangen. Of ook kan men de vloeistof samendrukbaar onderstellen, waarbij dan de dichtheid een gegeven functie van den druk is. In de plaats van deze kunnen ook andere uitbreidingen treden wanneer de behandeling daarvan voldoende belangrijk blijkt. Bespreking van voorbeelden is gewenscht.

c. De afdeeling verlangt:

Een tekening van een bestaand Nederlandsch landhuis met terrasaanleg in zijn landschappelijke omgeving of met den omringenden parkaanleg naar de natuur te schetsen. Indien de plaatselijke omstandigheden niet veroorloven het geheele gebouw te overzien, kan desnoods met een belangrijke hoofdpartij worden volstaan.

De tekening mag worden uitgevoerd als aquarel, pen-, potlood-, crayon-, of pasteltekening naar keuze van den vervaardiger. Omtrent het formaat der tekening wordt geen bindende bepaling voorgeschreven. Voor het vervaardigen der perspectivische schets mag geen gebruik worden gemaakt van lijnteekeginstrumenten, noch van andere constructieve of fotografische hulpmiddelen. Bij de tekening moet worden gevoegd een afzonderlijke situatieschets van het landhuis en zijn omgeving, waarop het standpunt van den teekenaar bij benadering is aangegeven. De tekening moet op eenvoudige wijze geëncradeerd worden ingezonden.

d. De afdeeling verlangt een uiteenzetting van de theorie van de standplaats der nijverheid, en, als voorbeeld van

A. Mc. Aulay, Octonions, Cambridge (93);

M. Combébiac, Calcul des triquaternions, Paris (02) (thèse); Sur un système numérique complexe représentant le groupe des transformations conformes de l'espace, Bull. de la soc. math. de Fr. 30 (02) 1—12;

J. Wolff, Dynamen beschouwd als duale vektoren, Amsterdam (07) (diss.);

H. Timerding, Enc. der math. Wiss. IV. 2; Geometris der Kräfte, Leipzig (08);

R. Weitzenböck, Ueber Bewegungsinvarianten, Sitzungsber. Kais. Akad. Wien 122 (13) 1214—1258, 1565—1606; Ueber die Invarianten der Hauptgruppe, Math. Ann. 75 (14) 569—585.

4) J. A. Schouten, Grundlagen der Vektor- und Affinanalysis, Leipzig (14); Ueber die Zahlensysteme geometrischer Gröszen bis zur beliebigen Ordnung, Rendiconti di Palermo 39 (15) 385—394; Ueber eine neue Theorie der Systeme direkter Rechnung und ihre Bedeutung für die mathematische Physik, Arch. d. Math. u. Phys. 25 (16) 243—260, 328.

5) J. A. Schouten, Over de direkte analyses der lineaire grootheden bij de rotationele groep in drie en vier grondvariabelen. Versl. der Kon. Akad. v. Wet. (17).

toepassing in de praktijk, de beantwoording van de vraag, of de exploitatie van een hoogovenbedrijf in Nederland economisch mogelijk is.

e. De afdeeling vraagt een beschrijving en beoordeeling van den invloed, welken de toepassing der electriciteit heeft en kan hebben op de ontwikkeling van het kleinbedrijf, voornamelijk in verband met de concurrentievoorwaarden.

De antwoorden op de vragen moeten, met een andere hand dan die van den inzender, of met een schrijfmachine, in de Nederlandsche taal zijn geschreven.

De antwoorden moeten vóór of op 14 September 1918 worden toegezonden aan den Secretaris van den Senaat der Technische Hoogeschool, met opgave van een correspondentie-adres van den inzender. Zij moeten geteekend zijn met een spreuk of een ander kenteeken en daarbij moet gevoegd worden een verzegeld briefje, dat dezelfde spreuk of hetzelfde kenteeken tot opschrift heeft en den naam het studievak en het eigen adres des schrijvers bevat.

Het staat den inzender vrij aan de door de Afdeeling in de opgave gestelde eischen nog uitbreidingen, gevolgtrekkingen enz. toe te voegen; maar hij moet in de eerste plaats aan de gestelde eischen voldoen.

Op den achtsten Januari 1919 zal door den Senaat het oordeel der afdeeling over de ingekomen antwoorden worden bekend gemaakt en de schrijvers der meest voldoende antwoorden, die de bekroning zijn waardig gekeurd, de gouden eerepenning worden uitgereikt.

Eén met een gouden eerepenning bekroond antwoord wordt terug gezonden aan den schrijver; niet bekroonde antwoorden worden terug gezonden aan het opgegeven correspondentie-adres.

De Senaat der Technische Hoogeschool,

DIJXHOORN,

Rector-Magnificus.

L. H. SIERTSEMA,

Secretaris.

DELFT, 27 Juni 1917.

Prop. Examens vóór de Zomervacantie 1917.

Geslaagd voor:

Scheikundig Ingenieur:

G. O. van Dam.

D. A. Tholen.

Cand.-Examens vóór de Zomervacantie 1917.

Geslaagd voor:

Scheepsbouwkundig Ingenieur:

L. Asjes, w. i.

J. Triebart.

G. Cool.

Ingenieurs-Examens vóór de Zomervacantie 1917.

Geslaagd voor:

Civiel-Ingenieur:

H. G. van Beusekom.

Jhr. H. S. van Lennep.

N. Biezeveld Jr.

W. J. H. graaf v. Limburg Stirum

J. Ph. van Dalsum.

Th. K. van Lohuizen.

B. B. C. Felix.

S. C. van der Meulen.

J. F. Groote.

P. M. de Moet.

J. A. K. van Hasselt.

W. L. Nugteren.

J. J. Knoop.

J. Th. Thijsse (met lof).

I. J. Kranenburg.

W. van der Vegt.

C. Krijn.

A. F. Netscher.

CORRESPONDENTIE.

v. A., Haagweg 2, te Leiden. Uw stukje is niet geschikt voor opname. Dankend voor de plaatsruimte.

RED.

 ADVERTENTIEN.

Op het **INGENIEURSBUREAU** van **J. L. TH. GRONEMAN** w.i. te **HENGELO (O.)**, kan geplaatst worden, ter assistentie van oudere Ingenieurs:

een jong **Werktuigkundig** of **Electrotechnisch Ingenieur**, LIEFST MET DELFT-DIPLOMA.

Gewenschte eigenschappen zijn bekwaamheid, interesse voor de techniek in het algemeen (in het bijzonder voor de chemische), ambitie voor den handel, algemeen ontwikkeld, vlug begrip, accuratesse en goed geheugen; na gebleken geschiktheid grootere zelfstandigheid en goede vooruitzichten.

Sollicitaties voorloopig alleen schriftelijk met beknopte opgaf van levensloop, verlangd salaris enz.

OUDE DELFT 120. - DELFT.

Uitzending van Diners.

Jachtschotels - Nassi-Goreng.

Aanbevelend,

Oude Delft 120 :: **Chr. F. RÜTER.**

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

85 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

**AMSTEL- en PALMERSTONE
RIJWIELEN.**

DAYTON MOTOREN.

Gebr. A. & C. DE WOLF,

NOORDEINDE 40.

TELEFOON No. 41.

1ste klas Reparatie-Inrichting.

**ONDERHOUD EN STALLING VAN
AUTOMOBIELEN EN MOTOREN.**

Eenige nieuw uitgekomen Boekwerken.

Fernand van Langenhove. Comment naît un Cycle de Légendes. Francs-Tireurs et Atrocités en Belgique.	f 1,90
C. J. A. van Bruggen. Als Ge niet dan! Een verbeelding.	f 1,95; gebonden f 2,75
G. van Hulzen. Een Liefdestragedie.	f 1,35
F. de Sinclair. De driedubbele vrouw.	f 0,95
Jan Feith. Onze Mede-Dieren.	f 1,30
Karin Michaelis. De Nieuwe Vrouwen van Weinsberg.	f 3,50
Bernard Canter. Mondain en Intiem.	f 0,90
Jack London. Pit-Tah de Grijze Wolf.	f 1,—
Margarete Böhme. Tagebuch einer Verlorenen.	f 0,65
Otto Julius Bierbaum. Die Schlangendame.	f 1,95
Heinrich Mann. Venus.	f 2,70
„Sea-Pie”. In aid of Authorized Naval Prisoners of war Charitris	f 1,05
The Studio Year-Book of Decorative Art 1917.	f 3,50
Charles Holme. Art of the British Empire Overseas.	f 5,25

Voorhanden in de Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr., Binnenwatersloot 33-35.